

Forskrift om definisjon av marin gassolje i svalbardmiljøloven § 82a

Dato	FOR-2021-12-13-3514
Departement	Klima- og miljødepartementet
Ikrafttredelse	01.01.2022
Hjemmel	LOV-2001-06-15-79-§82a
Kunngjort	14.12.2021 kl. 15.30
Korttittel	Forskrift om definisjon av marin gassolje i svalbardmiljøloven § 82a

Hjemmel: Fastsatt av Klima- og Miljødepartementet 13. desember 2021 med hjemmel i [lov 15. juni 2001 nr. 79 om miljøvern på Svalbard \(svalbardmiljøloven\) § 82a](#).

§ 1. Formål

Denne forskriften har til formål å gi en definisjon av marin gassolje som er tillatt for petroleumsbasert drivstoff i bruk eller om bord på skip som anløper territorialfarvannet ved Svalbard, ved å angi en øvre grense for viskositet, tetthet og stivnepunkt.

§ 2. Definisjon av marin gassolje

Med marin gassolje (MGO) som er tillatt etter [svalbardmiljøloven § 82a](#), menes drivstoff som har

- kinematisk viskositet ved $40\text{ °C} \leq 6,000\text{ cSt}$
- tetthet ved $15\text{ °C} \leq 890,0\text{ kg/m}^3$ og
- stivnepunkt vintergrad $\leq -6\text{ °C}$ eller
- stivnepunkt sommergrad $\leq 0\text{ °C}$

eller er angitt som DMA, DMX, DMZ, DFA, eller DFZ og karakterisert som Marine Distillate fuels i standarden ISO 8217:2017. Drivstoff karakterisert som DMB, DFB eller Marine Residual Fuels i ISO 8217:2017 er forbudt å bruke eller ha om bord. Gasser og andre drivstoff som møter kravene til viskositet, tetthet og stivnepunkt i første ledd, er tillatt.

§ 3. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2022.